

PŘEDNÁŠKA 13.3.2020 (DÍŠTANČNÍ FORMA)

Následující věta dává do přímé souvislosti konvergenci integrálu a řady.

Věta 2.18 (Integrální kritérium konvergence řady). *Bud' funkce f spojitá, nezáporná a nerostoucí na intervalu $[1, \infty)$. Pak*

$$\int_1^{\infty} f(x) dx \text{ konverguje} \iff \sum_{n=1}^{\infty} f(n) \text{ konverguje}.$$

Důkaz. Funkce f je spojitá na $[1, \infty)$, má tedy primitivní funkci F . Můžeme bez újmy na obecnosti (BÚNO) předpokládat, že $F(1) = 0$.

Označíme-li f_n restrikci f na interval $[1, n]$ a \mathcal{D}_n dělení $\{1 < 2 < 3 \cdots < n-1 < n\}$, platí pro dolní a horní Riemannův součet

$$s(f_n, \mathcal{D}_n) = f(2) + f(3) + \cdots + f(n), \quad S(f_n, \mathcal{D}_n) = f(1) + f(2) + \cdots + f(n-1)$$

(využíváme monotonie funkce f). Riemannův integrál z f_n existuje a musí tedy splňovat

$$f(2) + f(3) + \cdots + f(n) \leq \int_1^n f(x) dx = F(n) \leq f(1) + f(2) + \cdots + f(n-1).$$

V důsledku toho platí ($n \rightarrow \infty$)

$$\sum_{k=2}^{\infty} f(k) \leq \lim_{n \rightarrow \infty} F(n) \leq \sum_{k=1}^{\infty} f(k),$$

z čehož už plyne dokazovaná ekvivalence. □

Příklad: $\sum_{n=2}^{\infty} \frac{1}{n \log n}$ diverguje, ale $\sum_{n=2}^{\infty} \frac{1}{n(\log n)^2}$ konverguje. Skutečně, použitím substituce $y = \log x$, $dy = x^{-1} dx$ dostaneme

$$\int_2^{\infty} \frac{dx}{x \log x} = \int_{\log 2}^{\infty} \frac{dy}{y} = \infty,$$

ale

$$\int_2^{\infty} \frac{dx}{x \log^2 x} = \int_{\log 2}^{\infty} \frac{dy}{y^2} < \infty.$$

Aplikace integrálu.

Délka křivky. Parametrizovanou křivkou rozumíme zobrazení

$$\varphi = (\varphi_1, \dots, \varphi_n) : I \rightarrow \mathbb{R}^n$$

z intervalu I do \mathbb{R}^n takové, že jednotlivá zobrazení φ_j (souřadnice) jsou spojitá na I . Je-li

$$\mathcal{D} = \{a = t_0 < t_1 < \cdots < t_k = b\}$$

dělení intervalu $[a, b]$, značíme

$$\ell(\varphi, \mathcal{D}) = \sum_{i=1}^k \|\varphi(t_i) - \varphi(t_{i-1})\|$$

délku lomené čáry procházející body $\varphi(t_0), \varphi(t_1), \dots, \varphi(t_k)$ na křivce, přitom

$$\|u\| = \sqrt{u_1^2 + \cdots + u_n^2}$$

značí euklidovskou normu vektoru $u = (u_1, \dots, u_n) \in \mathbb{R}^n$. Délku křivky φ definujeme jako

$$\ell(\varphi) = \sup_{\mathcal{D}} \ell(\varphi, \mathcal{D}).$$

Věta 2.19. *Existují-li spojité derivace φ'_j na $[a, b]$, $j = 1, \dots, n$, platí*

$$\ell(\varphi) = \int_a^b \|\varphi'(t)\| dt = \int_a^b \sqrt{\sum_{j=1}^n \varphi'_j(t)^2} dt.$$

[Bez důkazu]

Plocha mezi grafy funkcí. Je-li množina $M \subseteq \mathbb{R}^2$ dána předpisem

$$M = \{(x, y) : x \in [a, b], f(x) \leq y \leq g(x)\},$$

kde f a g jsou spojité funkce na intervalu $[a, b]$, přitom $f \leq g$, pak plošný obsah množiny M je roven

$$A(M) = \int_a^b (g(x) - f(x)) dx.$$

Objem rotačního tělesa. Buď $f : [a, b] \rightarrow [0, \infty)$ nezáporná spojitá funkce a množina $T \subseteq \mathbb{R}^3$ buď dána předpisem

$$T = \{(x, y, z) : x \in [a, b], \sqrt{y^2 + z^2} \leq f(x)\}$$

(T vznikne rotací grafu funkce f kolem osy x). Pak objem tělesa T je roven

$$V(T) = \pi \int_a^b f(x)^2 dx.$$

Povrch rotačního tělesa. Počítá se podle vzorce

$$S(T) = 2\pi \int_a^b f(x) \sqrt{1 + f'(x)^2} dx,$$

za předpokladu existence spojitě derivace funkce f na $[a, b]$.